

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE

SE PLATESC TOT-D'AUNA ÎNAINTE:
În țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
în străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Aslern Agency, Constantinople*
Kavakoy Deirmen Han, 16 Galata.Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pag. 2 linia 2.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

PROPAGANDA PAPISTASE

CRIZA COMERCIALA SI FINANCIARA

ANGLIA — SERBIA

DARAVERI COLECTIVISTE

MIZERILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

PROPAGANDA PAPISTASE

Când în Martie trecut șeful misiunii papale din România, poroclit Arhiepiscop al Bucureștilor, a scos la lumină pastorală sa devenită azi celebră, *Epoca*, printr-o serie de articole, și a dat singură osteneală, a atrage băgarea de seamă a opiniei publice asupra uneltirilor bisericii papale.

După câte-va luni, *Epoca* avu mulțămirea a vedea asociându-se la campania întreprinsă de dânsa, mai întreaga presă română. Și o mărturisim cu umilință, că am fost cu desăvârșire surprinși de îndărătnicia cu care se aruncă, în cele din urmă, în luptă, însuși *Voința Națională* prin primul său Bucureștilor de la 2/14 al corentei, sub propria semnătură a directorului său d. A. D. Xenopol, care prin strașnica săpuneală ce dădu Monseniului Palma a întrecut în violență chiar marginele buneii cuvântului!

Contrații noștri de la *l'Independance Roumaine* ne încredințară ca Sf. Toma, s'au grăbit a pune la carantină zelul tardiv al neofitalui colectivist; noi însă, n'am voit a ne turbura mângăierea sufletescă și punându-ne sub scutul cuvintelor Mântuitorului că, cel din urmă venit întru numele Domnului trebuie privit ca și cel d'ânteu, am continuat a ne legăna în iluziuni asupra revelării simțimintelor bisericesti patriotice ale organului de căpetenie al colectivității!

Dar vai, n'am întârziat a plăti cu amarnică decepțiune buna noastră credință, căci nu trecură câte-va zile și *Voința Națională* reluă sarcina napatrică de a colporta reclamele publice ale propagandei papiste, primind și inserând cu plăcere în coloanele sale un articol relativ la școalele papiste, semnat de pater Demetriu Radu, preot românizat (vulgo-șoacă) opoșit cu slujba la Episcopia papală din Capitală.

Punând cine-va alături articolul d-lui Xenopol cu al paterului Radu, va vedea cum se bat în capete prin tendința lor, și nu și va putea explica publicarea lor în aceeași gazetă, de cât prin *incurcătura limbilor*, cu al e cuvinte: lipsa totală de credință și convingeri, în care plutește corabia hodogorită a colectivității.

Această nemernicie și are cuvântul, pentru că, atunci când d. Xenopol a dat avânt viersului său lipsea din Capitală d. Mitică Sturza, drăguțul noseru logofăt bisericesc, puternicul și aprigul protector al propagandei papiste. Ceea ce făcu și pe Monseniul Palma, la împărțirea premiilor din școalele sale, a esclama cu amărăciune că, *țara aceasta generoasă, îl atacă zilele acestea, fără să poată ghici pentru ce, cu atâtă asprime...*

Și avea dreptate Monseniul Palma a se plânge de sumeția presei guvernamentale față cu dînsul. Căci, șeful misiunii papiste după ce a dat publicității pastorală în cestiune, a dat îndată o lungă vizită Monseniului Calinic primatul României și în aceeași zi a fost primit în audiență intimă de M. S. regele Carol cu care s'a întreținut între patru ochii aproape două ceasuri.

După aceasta, Monseniul Palma, a dat o fugă prin străinătate și la Viena a fost primit tot în audiență intimă de Impăratul-rege Franz-Josef, care-i a dat o însemnată sumă pentru ajutorul propagandei papiste. Apoi la întoarcere oprindu-se la Pesta, Monseniul Palma a fost primit într'un chip triumfal de căpăteniele Episcopatului Maghyar, care-i făcu o adevărată ovațiune la banchetul ce se dădu în onoarea sa și care fu prezidat de celebrul cardinal Haynald, care dădu cu acest prilej 10,000 florini Monseniului Palma pentru trebuințele propagandei papiste. Ziarele austro-ungare din cari culegem pe scurt aceste date pozitive, vorbeau încă de colecte însemnate ce sunt a se face în folosul propagandei papiste din România, cum și pentru crearea unei anume parohii papiste maghyare în București.

Iar când, dupe alarma dată de noi, s'a făcut astă primă-vară în sf. Sinod, vorba despre propaganda papiste, drăguțul nostru logofăt bisericesc și a dat toate silințele a pōtoli grija prea lesne credincioșilor și mult răbdătorilor noștri prelați spre a se evita o enciclică sinodală.

Mai în urmă, făcându-se valvă prea mare în țară, Mitropolitul nostru primat, profitând de lipsa Ministrului, dădu cu praf în ochii lumii, prin biata sa carte pastorală; care avu însă bunul rezultat, de a stîrni toată presa română contra misiunii papiste.

Acum, după întoarcerea de la Stambul a d-lui Sturdza, Monseniul Palma cugetă a obține o mângiere de la protectorul său, pentru atîta amărăciune ce a înghițit în lipsă. Dar cum, după cele pășite numai era cu puțință a învenina o polemică teologico-canonică, misiunii papiste, cu cunoscuta lor dibăcie, cugetară a împleți cununii de simțiminte românești șefului lor și însărcinară a cânta p'această coardă pe pater Radu prin *«Voința Națională»*.

Celților noștri și vor aduce aminte, că le-am înfățișat, încă de la începutul lucrării sale, pe acest apostol al răzvrătirii credinței strămoșești a neamului românesc. În acea scurtă schiță, am recunoscut lui pater Radu mai multe înalte însușiri. Dar, după ce am celit articolul ce ne preocupă, mărturisim c'am fost prea darnic.

Într'adevăr, ori cine poate vedea din această mică scriere, cât i e de strein stilul românesc paterului Radu; perioada de la început e un curat *non sens*; iar restul un șirte-mărgărite, de laude și închinăciuni către stăpînul său, fără nici o înduială.

Missionarul-uniat voește să învedereze, serviciile ce ar aduce statului școalele papiste pentru asimilarea elementelor eterogene din țară, prin faptul că pe viitor în aceste școale, s'a hotărât de baza a învățământului limba română. Reformă, care fiind inaugurată de Monseniul Palma, face să reiasă simțimintele românești a le acestuia.

Mai întâiu, străinul ce vor cu adevărat să devie român, n'au ce căuta în școli străine de credință, de nume și mai cu seamă de protecțiune; căci, puterea de asimilare a statului român a fost și va fi în așezămintele sale politice-sociale și religioase. Și urmașii numai acelor străini s'au contopit în neamul românesc, cari au îmbrățișat în toată întregimea lor așezămintele acestei națiuni.

Dovadă avem colonii bulgari: satele bulgărești din țară de religie ortodoxă, nu mai au de cât rari urme în tipuri d'ale strămoșilor lor, pe când satele bulgărești de confesiune papiste, ne isbesc prin înfățișarea lor străină în limbă, obiceiuri și port!

Din acest punct de vedere, ar fi fost de dorit, ca pater Radu, să ne arate în articolul său ce religioase se predă acelor 327 copii români, ce au cercetat estimp, școalele papiste?!

Nouă ne pare foarte rău, că missionarul-uniat n'a voit să ia aminte povața ce i am dat, în articolul ce i am consacrat la debutul său, de a rumega înțelepciunea vechei zicătoare românești: *«toată paserea pe limba ei piere!»*

Căci ast-fel, n'ar fi făcut neiertata greșală de la sfârșitul articolului că *«cu ocaziunea serbărilor școlastice de la finile anului acestuia se auzia «cântând elevii unor școale confessionale din capitală sub falfăirea «colorilor streine: Wacht am Rhein, «elevii școalelor catolice la umbra stindardului roșu-galben-albastru întoarsă cu pietate și cu credință Imnul «național român.»*

Aceste rânduri trădează disprețului și urei Românilor școalele comunității protestante din capitală, dar demască tot o dată și pe iezuitul intrigant ce se învalăie în mantia națională!....

Nu știm cum ar fi stând lucrurile la școalele luterane, de când se prevalează de protecțiunea împăratului Germaniei. Dar când aceste școale, sunt acum 25 de ani, se umbraș sub scutul milostiv și nobil al Domnilor pămînteni, suntem în stare a afirma, că sub direcțiunea pastorelui *Cavaler de Neumaister*, mai multei magistrați, coloneli, majori etc. ce fac fala țerei azi, și și au primit creșterea și învățătura primară în institutiile protestante, fără să li se fi stîrbit cătuși de puțin simțimintele naționale și cu atât mai puțin cele religioase, pe când avem a deplânge zilnic rătăcirea de la simțimintele românești, a copilelor ce au cercetat pensionatele călugăreșilor papiste!....

Deci, *Timeu danaos, et donna ferrentes.....*

Baba Novac

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Londra, 21 Iulie.—Regina după stătu ce i a dat d. Gladstone va chema astă-zi pe lord Salisbury.

Times prevede că cabinetul nu se va forma fără mari greutate.

Daily News declară că d. Gladstone va rămâne leader al opoziției.

Belgrad, 21 Iulie.—Regele primind omagiile membrilor Scupcinei s'a declarat dispus a da țării o nouă constituție dacă deputații vor manifesta prin activitatea lor unanimă și patriotică că urmăresc într'un mod sincer interesele statului.

Regele a insistat că constituțiunea actuală i se impuse de regență. El a

recunoscut trebuința absolută de a modifica acest pact.

Declarațiunile Regelui au făcut cea mai bună impresiune chiar asupra membrilor opoziției.

Sofia, 21 Iulie.—După 2 zile de vie discuțiune, Sobrania, după propunerea cabinetului, a însărcinat o comisiune financiară cu examinarea convențiunii privitoare la linia Rusciuk-Varna.

Se consideră acest rezultat ca tărăturând or ce criza ministerială.

Ministrul de justiție și-a dat demisia de 5 zile și s'a alipit la membrii opoziției. Inlocuitorul său nu e încă desemnat.

Viena, 21 Iulie.—Contele Kalnoky a plecat a seară la Kissingen.

Viena, 21 Iulie.—Ministrul instrucțiunii publice al Munteneșului, d. Pavlovič a sosit aci.

Nis, 21 Iulie.—E probabil că comisiunea va prezenta Scupșinei un proiect de adresă.

Nu se știe încă dacă minoritatea comisiunii va prezenta un contra proiect. Dată noilor alegeri, pentru deputații, ale căror mandate au fost anulate, se va fixa în curând.

Listele provisorii pentru consiliul comunal se găsesc în birourile ziarului *Piata Episcopiei 3*.

Primim cu plăcere ori-ce reclamațiuni privitoare la înscrierea sau neînscrisirea alegătorilor și ne oferim a le satisface cererile.

CRIZA COMERCIALA SI FINANCIARA

Am indicat unele din cauzele crizei de la noi. Ne a părut bine că unit din contrații noștri au arătat un viț interes studiului nostru, nu atât din punctul de vedere al mulțumirei noastre personale, cât mai cu seamă fiind că s'au găsit a fi conforme firei lucrurilor. Acestea zise se continuăm mai departe cu esaminarea cauzelor acestei crize.

De și continuăm a fi una din țările eminent agricole, ne lipsește elementul esențial pentru prosperarea noastră pe acest teren.

Piedica o găsim în dificultățile ce cultivatorii noștri întâmpina în mobilizarea averii lor agricole într'un moment dat.

Nu e un secret pentru nimeni că mulți arendași și proprietari își lin de cele mai multe ori magazinele lor pline cu produse, pe cari ar voi să le transforme, într'un moment dat, când trebuința le comandă, în capitale circulante și le este cu totul imposibil.

Ni se va obiecta că lucrul nu este esact; că avem credite agricole, că avem Banca națională, că banii nu lipsesc de cât pentru cei-ce nu au dreptul să i aibă.

Să prevenim și aceste obiecțiuni pentru că se putem merge mai departe.

De și creditele agricole funcționează și au împărțit banii în dreapta și în stînga, mai mult de zece milioane, totuși ele sunt de minim folos pentru agricultorii ce au nevoie de capitale de exploatație pe o scară mai înfinsă. Mai mult țărani se împrumută la Creditele agricole, și s'a constatat că împrumuturile lor sunt provocate de cele mai dese ori de nevoile birului sau altor dări. Proprietarul care ar solicita de la această bancă de credit agricol o sumă mai însemnată nu poate dobîndi: întâiu, fiind că creditele n'au destule fonduri, al doilea fiind că formalitățile sunt foarte plicicoase și în cele din urmă, dobînzile cu cari împrumută *Creditele* sunt așa de mari, în cât proprietarul și arendașul care lucrează cu calcul, nu găsec nici o conveniență, procurându-și capitale pe această cale.

Am esplicat de altminte, în mod mat detaliat, mecanismul creditelor agricole, într'un articol special și, pentru acum, la cele deja espuse nu mai avem nimic de adăogat.

Cât despre Banca națională credem a fi demonstrat în de ajuns că pen-

tru proprietarii agricultorilor și arendașii ușele acestei instituțiuni sunt irevocabil închise.

Și aci se poate să ni se obiecteze că Banca națională împrumută și pe agricultorii. — Așa este, însă aceștia pot dobîndi capitale estine de la Banca națională nu contra titlului lor de agricultori ci pentru că cumpără adesea foarte scump andosamentele polițelor lor.

Se manifestase o tendință de a se veni în ajutorul agricultorilor cu ocaziunea modificărilor a duse în statutele *Creditului Mobiliar*. Dar statutele nu au dobîndit de la guvern o ratificare completă și *Creditul Mobiliar* a lichidat.

Ori cum am raționa, prin urmare, nu putem să nu ajungem la această concludiune, pe care o formulăm așa:

Cultura noastră agricolă merge greu din lipsă de fonduri de exploatare. Pînă acum țara nu posedă instituțiuni de credit speciale care să procure capitale estine proprietarilor și arendașilor.

Din această cauză vedem foarte adesea că cultivatorii noștri sunt siliți a și vinde cum pot produsele lor, fără să poată aștepta timpul când prețurile sunt mai bune și când transporturile sunt mai lesnicioase.

Carol

BULETIN EXTERIOR

ANGLIA — SERBIA

Lupta electorală în Anglia s'a sfîrșit fără că se schimbă într'un mod simțitor proporțiunea ce se stabilize între osebitele partide la începutul alegerilor.

Conservatorii au mînjînit superioritatea lor, dar n'au putut ajunge la majoritatea absolută pentru care le au lipsit vr'o 20 de voci. Prin urmare ei vor avea nevoie de alianța uneia din nuanțele intermediare. Cu Parneliștii nu se pot alia în fața atitudinii ce au adoptat'o în cestiunea irlandeză.

Nu le român de cât a se apropia de unioniștii.

Printre aceștia din urmă este un grup care are afinități mari cu conservatorii. El se intitulăză *bătrânii Whigs* și numără vr'o 20 de voturi în Camera alasă. Cu acest grup e vorba să se unească conservatorii spre a forma o majoritate, dacă nu compactă, dar cel puțin suficientă pentru a guvernă.

Este dar probabil un minister mixt Salisbury-Hartington. S'a propus chiar Lordului Hartington presidența cabinetului și Lord Salisbury nu cere de cât direcțiunea politice externe. În or ce caz o astfel de combinațiune este sigură fiind că ea este indicată de forța numerică a partidelor în noua Cameră. De aceea Gladstone a procedat într'un mod corect, din punctul de vedere constituțional, sfătînd pe Regina să cheme pe Lord Salisbury; dar se prevede că cabinetul nu se va forma fără mari greutate.

Pentru politica generală europeană principalul este că Lord Salisbury va lua direcțiunea politice esterne. Se știe că Lord Salisbury este moștenitorul și cel mai ilustru reprezentant al ideilor lui Lord Beaconsfield în privirea politice esterne engleze. Principiul conducător al acestei politici a fost și este ca interesul Europei cere combaterea întinderii influenței rusești. Nu e de mult de când Lord Salisbury a esprimit într'un mod categoric sentimentele ostile către politica rusească. Este dar de așteptat că, venind la putere, șeful *Torilor* va căuta să aplice ideea mămă pe care se reazăză politica esternă a partidului. Dar chest'unea este dacă el va găsi pe continent alianțele necesare spre a da politice sale eficacitatea fără care, or ce acțiune în materie de politică esternă, rămâne platonica.

Știrile ce ne vin din Serbia confirmă prevederile pe cari le am emis alaltă-ori asupra eventualităților ce se po

produce în politica internă a regatului sârbesc. Noi ne exprimăm astfel :

Să poată prevedea o schimbare de guvern și poată chiar o modificare a Constituției în sens mai liberal, ast-fel ca înfruntarea Coroanei asupra Parlamentului să fie micșorată într-un mod simțitor prin abolirea clauzei care dă dreptul Regelui să numească d'a dreptul a treia parte a deputaților. Această modificare a pactului fundamental din 1869 este singurul mijloc ce rămâne Regelui Milan pentru a face ca criza prin care trece Serbia în acest moment, să nu devie periculoasă pentru dinastia Obrenovici. Este probabil că Regele va înțelege situația și că va acorda din propria sa inițiativă reformele constituționale impuse de împrejurări.

Eri Agenția Havas ne a comunicat că Regele, primind omagiile membrilor Scupcinei, s'a declarat dispus a da țerei o nouă constituție și depeșa adaogă ca Suveranul sârbesc a insistat zicând că Constituțiunea actuală i se impusese de regență și a recunoscut trebuința absolută de a modifica acest pact. Depeșa adaogă că declarațiunile Regelui au făcut cea mai bună impresiune chiar asupra membrilor opoziției.

Am avut dar dreptate să contăm pe inteligența Regelui Milan. El a înțeles că împrejurările grele prin care trece Serbia impune Coroanei datoria d'a să apropie de popor, renunțând din propria sa inițiativă la unele prerogative esorbitante cari îi erau acordate de pactul fundamental. Această atitudine a înțelesului Suveran dovedește din partea sa o droaptă apreciere a situațiunei. Ii urăm ca prin libertate să poată vindeca cât mai curând rănilile adânci de care suferă regatul sârbesc.

CRONICA

Daraveri colectiviste

Calimănești 7 Iulie 1886.

Înainte de plecarea subscrișului din Râmnicul Vilcei, am să asist, de și nu ca martor ocular, la regularizarea unui sub-prefect, colectivist, renumit pentru zurbăgiciăciul său.

Acest onorabil d. Meculescu, veni Sâmbătă seara pe piață, unde este locul de prumblare al Rîmnicenilor și provocă prin cuvinte insultătoare pe mai mulți dintre membrii opozițiunei din localitate, între cari și pe d. Al. Zugrăvescu. Acest d. mers se ceră socoteala, însă ilustrul zăpuciu crezu de cuviință ca să administreze o lovitură de umbrelă. În urmă vă puteți închipui ce s'a întâmplat. D. sub-prefect primi o bătaie pe care o va ține minte multă vreme, și care a mai avut darul ca să bage, și groaza în toți bătaușii colectivității din oraș.

În momentul de față afacerea se instruește de parchet și în curând ne va fi dat ca să vedem în ce chip vor judeca afacerea onorabilii d-ni magistrați.

Cetățenii, pe cât sunt de indignați de brutală agresiune a funcționarului d-lui Simulescu, pe atât sunt de mulțumiți de lecțiunea meritată primită de către acest stimabil.

Acuma se vă vorbesc ceva și despre baile de la Calimănești.

Câtă galăgie au făcut guvernamentalii cu

instalația acestor băi ! Câtă tamăie n'au ars pe altarul încurajării bailor naționale.

Toată chestia se reduce însă la o nouă stralucirea afacerii liberal-naționale, adică parrale cheltuite în vint și rezultatul un năpraznic caraghioz.

După ce cu acest stabiliment s'a cheltuit mai bine de un milion și dupe ce s'a dat cu multa galăgie sfioră în țară, pentru că se adună lume cât mai multă, acuma a venit perioada decepțiunei... pentru cei cari s'au pus pe cheltuit pentru a veni la Calimănești.

Băi aproape nu există, căci izvoarele nu sunt în stare să procure băi de cât la un număr foarte restrâns de persoane.

Dimineața se petrece un adevărat scandal, când vizitatorii luptă din respecturi pentru a putea căpăta o baie. Munca zadarnică însă, căci numai un mic număr de privilegiați, colectivisti de întâia și de a doua mână, pot beneficia de atât minunția izvoarelor de la Calimănești.

Așa, acești privilegiați au în tot d'auna băile angajate dinainte pentru ora 6 dimineața, bună-oră; privilegiați sosesc însă, la 7, la 8 și chiar la 9.

El bine, până la această oră începând de la 5 dimineața, băile stau închise în nasul altor suferinzi cărora li se răspunde cu mult singe rece, că băile sunt reținute de X. sau de Z., ori că nu este apă în de ajuns.

Nu este aceasta o adevărată bataie de joc? Au venit oamenii aici cu chelțul, atrași de reclama celor interesați și acuma se ved expuși ca să chelțuască vremea și parrale de florile cucului și se plece înapoi bolnavi tot cum au venit, ba poate și mai rău chiar.

Instalația deplină nu este încă pe deplin terminată, de și suntem la 7 Iulie; cea mai mare parte dintre cabinetele pentru băi, se lucrează acuma și din cele 6 izvoare mult laudate, abia poate fi întrebuințat un singur soi de apă.

Viața pe de altă parte, este cât se poate de monotona și n'ar nici consolația să te poți plimba pe dinaintea Otelului, din pricina lipsei descăvârșite de lămpi.

Apa de Căciulata, a fost înecată până astăzi de Olt, tot multumită neglijenței și nepriceperii celor însărcinați cu îngrijirea băilor, cari nu s'au gândit să facă vre-o lucrare de apărare înaintea izvorului.

În sfârșit mizerie deplină !

În Calimănești sunt trei birturi : unul în otel și alte două în sat. Pe lista unuia din aceste din urmă, am putut citi între altele și un nou fel de mâncare necunoscut Bucureștenilor : *Cantricoturi* de vițel.

De alt-fel birtăș politic, căci în josul fie-cărei liste stă scris, înțele ferulire de mâncare și felul : poftă bună.

Duminecă am făcut o excursiune pe valea Otlului până la Lotru, în mijlocul unor pozițiuni admirabile și alături de o societate din cele mai distinse; voesc să vorbesc de doamne căci domni nu pot avea dreptul să fie laudați la gazeta în asemenea împrejurări, până ce mai întâi nu vor avea *Claymoorul* dumneilor, rol pe care nu me simt de loc dispus ca să îl joc.

Posițiile de la Cozia și până la Lotru sunt cu drept cuvânt renumite pentru frumusețea lor; astăzi însă nu vă pot spune lucruri multe despre dănele, din pricină că având la trăsura niște cari ar fi putut rivaliza la iuteală cu smei din povești, imi erez peste puțință să prind toate amănuntele.

Au fost mai fericiți de sigur domni și doamnele din celelalte trăsuri, ai cărora cari mergeau ceva mai iute de cât la pas.

Prefectul Simulescu, face pregătiri pentru venirea marelui barbat de stat și pentru apărarea scumpelor sale zile.

Nu mai de nu l'ar eși Mitropolitul înainte, căci atunci li va merge rău de tot.

Radu Țandără

INFORMATIUNI

Listele electorale pentru comună sunt cât se poate de greșite. Printre omisiunile constatate până acum notăm în primul loc pe aceia d-lui N. Fleva, fost primar al Capitală.

Aceasta ne dă o idee de modul cum aceste liste au fost întocmite.

Prințul Ourusoff, a avut azi o lungă întrevedere cu d. Ferekide, ministrul afacerilor străine.

Prințul Ourusoff, va părăsi zilele acesteia Bucureștii, mergând în Rusia.

Ni se relatează că la Kișineu se fac mari pregătiri pentru primirea marelui Duce Vladimir, care vine să inspecteze trupele din Basarabia.

D. Ministru de Interne, a adresat prefectilor o circulară prin care li invită să nu mai lase grupuri de țărani să vie la București cu reclamațiunile. Aceste reclamațiuni se se primească la Prefectură, și dacă e ceva pentru București să delege un singur om.

Consiliul comunal s'a întrunit ieri la 4 ore.

S'a început discuția asupra contestațiunilor la listele electorale.

Astăzi se tratează, precum am anunțat, înaintea Curții cu jurați din Severin, procesul de calomnie întentat de d. senator Ilariu Isvoranu ziarului *Vința Mehedințului*.

Corpul avocaților din Severin a ținut să manifeste în mod viu sentimentele sale de confraternitate și s'au oferit a apăra pe d. Isvoranu, contra calomniilor colectiviste.

Aflăm că mai mulți cetățeni din Focșani au protestat contra numiri d-lui Săveanu în postul de prefect al aceluși județ.

Sâmbătă la 12 Iulie se va da la Teatrul Dacia o reprezentațiune extraordinară în beneficiul d-lui N. Hagiescu, simpaticul artist așa de cunoscut și de gustat de publicul bucureștean.

Se va reprezenta *Un flagrant delict* ca comedie originală în trei acte. D. Iulian a oferit grațiosul său concurs.

de a mă vedea că plec și o las singură la acești streini, aste toate nu vin oare de la pasiunea poate inconștientă pentru mine însumi?

Și după ce să gândesc câte-va momente Mac Allan adaogă în sine :

— Mai la urmă, suntem liberi. unul și altul; singuri în lume; pasiunea ei se reazămă pe cuvântul meu de om cum se cade. Ce rău poate să iasă de aici pentru ea ? ce rău pentru mine ? N'as fi nebun să resping fericirea ce mi iese înainte ? Voesc să-i dau pe față sentimentele mele, s'o fac să vadă în inima ei. D-zeu ne-a creat de sigur unul pentru altul, și strigătul amorului meu, ael al conștiinței mele, se unesc pentru a-mi spune ce am de făcut.

Apoi, ca să-și mărească curajul și pentru a se îndemna pe el însuși lănarul și înamoratul irlandez își iepeta lăca :

— Tatăl ei ș'al meu, cari sunt la un loc acum, cari ne ved, m'ar aproba, sunt sigur și, ar bine-cuvânta unirea noastră.

III.

Răpirea.

Pe povârnișul pe care aluneca Mac Allan, era evident că trebuia s'ajungă la scopul final și fatal ce părea că urmărește în aprinderea-i ferbinte.

În mijlocul unei scene de pasiune violentă, în care tesaurile de iubire străne în sufletul său ieșiră la iveală

DINTR'O ZI INTR'ALTA

DUPA 10 ANI

Am trecut vârsta în care o privire duioasă, o talie subțirică, un picior bine croit, îți aprind stugele, îți dau aripi și te duc în lume de închipuri.

Apoi nici-odată n'am fost dintre acei vânători de amor cari odată felinarele aprinse, pornesc să caute o pradă tot-d'a-una gata a să prinde în mrejele lor.

Dar iarăși, cu toate că am fost crud înșelat, sau tocmai pentru asta, am rămas cu o deosebită slăbiciune pentru femei; în cât și astăzi câte-odată sunt aproape de a cădea în cursule unor ochi frumoși uitnd de cei 45 ani pe cari îi porți în spinare.

Acum câte-va zile mă plimbam s'era pe calea Victoriei, neștiind ce să fac cu persoana mea, când într'un loc mai întunecos, zării puțin pe o femeie care trecea cu repezițiune.

Mă întorsei să-i zic obișnuitul pardon; ea trăsări, dădu un zâmbet ușor, se oprî, făcu un pas spre mine ca și cum ar fi voit să-mi spuie ceva, apoi s'a retras îndărăt parcă n'ar fi cutezat a-mi vorbi. Mirarea mă oprise și pe mine. Ea stătea în umbră, cu fața acunsă de un șal, — era iarna, — în cât nu l' puteam deosebi trăsurile, dar era bine făcută, părea tânără și cu toată sărăcia hainelor ei avea ceva dinstins în mișcările, în ținuta, în mersul ei care mărea din ce în ce curiozitatea mea.

După un moment de îndoială plecându-și capul porni cu pași iuți.

Dacă aș fi fost chiar Sf. Antoniu tot n'aș fi putut rezista la o astfel de ispită.

Cine să fie ? Ce a vrut cu mine ? mă întrebam urmând-o instinctiv. Apoi din adâncul meu, o voce pe care căutam eu singur s'o înăbușesc, spre a nu roși către mine însumi, mi șoptea că poate se fi produs o impresiune extra-ordinară asupra acelei femei și mîntea mea țesea visuri peste visuri. Suntem copii în tot-d'a-una, numai jucăriile ni se schimbă și variaza de la unul la altul, acum o femeie acum un sceptor. Femeia ținând același pas, părăsi calea Victoriei și apucă pe strade din ce în ce mai urcioase părănd a nu mă vedea.

Dar la un moment când nu trecea dinemenea întorcându-se spre mine mi zice cu o voce surdă : « Ai vrut să vezi, vino ».

Vocea ei era stranie, n'o puteam recunoaște dar mi se păru c'am cunoscut-o. Fără a răspunde nimic, o urmai înainte neștiind ce să gândesc, cuprins și de mirare și de o tainică grijă. Unde mă ducea ea ? Ne înfundam tot mai mult în mahala, lucrul devenea suspect. Ajunserăm înaintea unei case vechi, murdare, în curtea căreia intrau după ea.

La ușa antretului care părea o intrare în locuința morților ea mi zise iar cu un zîmbet : « Vino » și mă apucă de mînă ca să mă ducă pe scările întunecoase care se legănau cu noi. Mîna ei era rece, aspră, oasele îmi intrau în piele, nu putea aparține unei tinere frumoase femei. Aceasta făcu de îndată să-mi sboare toate iluziunile.

Aspectul odăii în care intraram mări bănuiele mele. Doi copii mici dormeau pe un pat păcătos, un al treilea ca de 10 ani dormita cu capul pe o carte lângă o lampă pe jumătate oarbă.

Nu ne opriram aici ci, luând lampa, femeia mă introduse în cea-altă odaie. Văzusem acum, vedeam încă fața acelei femei și tot n'o puteam recunoaște. Nu mi putui da seamă de o-cam-dată dacă era tânără și se născuse urlă sau era bătrîna și păstrase oarecare urme de o frumusețe vestejită. Dar curînd fui convins că suferința îi brazdase ast-fel obrazul.

Or-cum ochii ei-ef înfundați, vinele ei vinete palpitnd pe o peliță deja sbricită mă umpluse de milă.

— Așa-ică nu mai sunt aceeași, mi zise ea de la o vreme, uitîndu-se fix la mine și zîmbind cu amărăciune, așa-ică numai recunoști pe Olga.

— Femeia mea ? strigai eu, sărînd de pe scaun, simțînd că tot sîngele mi se stringe la inimă.

Și atunci, pe când o fixam la rîndul meu, într'o clipă trecură pe dinaintea mea tablourile cele mai frumoase și cele mai triste ale vieții mele. Mă văzui umblînd pe cărările tainice ale pădurii moșii mele, cu dînsa, tînară, frumoasă, în o rochie albă, sprîjinită cu drag pe brațul meu, cîntînd cu ochii ei setoși de lumină și de amor în ochii mei cari n'o vedeau de cît pe ea, o văzui eșîndu-mi înainte cu salturi de bucurie când mă întoarceam călare spre zorile de seară cu sudoarea pe frunte, ș'apoi tot ea mai departe mi s'arată rezimată de pieptul unui amic trădător, un risipitor desfrînat. O recunoscușem dar nu puteam crede ochilor mei.

Femeia ce-mi stă în față avea 15 ani mai mult de cît trebuia să aibă femeia mea. De când ne despărșisem n'o mai văzusem, ea trăise într'un oraș de provincie și cum erau 10 ani de atunci, mă înghiășeam de trădarea ei, cu toate acestea tulburarea mea fusese mare; voi să fug.

— Nu, zise ea oprîndu-mă de braț, rămăși și află că ai fost de răbunat. 'Tie groază de fața mea, nu-i așa ?... Să-ți fie mai groaza de suferințele mele....

— Nu voiți sta mai mult în casa acelu om dacă sunt la dînsul; dacă ne am întâlni aici unul din noi n'ar mai eși viu.

— O, nu te teme ! nu va veni înaintea de ziuă, până ce nu ș va fi dat cea din urmă para în cărți... și poate chiar....

Acți se oprî și apoi, plimbîndu-și mîna pe frunte, uitîndu-se în jos fix, urmă cu glas tremurător; poate....dacă soarta nu l va ajuta...! Ce a zis grozav !

— Să va uide !

Ea făcu un semn afirmativ din cap.

— Il iubești dar nenorocito ?

Il iubești ? Așa se vede !...Știu atît că el mă stăpînește, că mi e trebuincios ca aerul, ce lumina...și cu toate acestea cît îl știu de mizerabil !

— Il iubești, zisei eu, simțînd că se deschide o rană veche și mi-o sput mie.

— Da, d-tale, fiind-că te cunosc, că știu ce inimă mărească ai...și voia să mi apuce mîna pe care nu i-o putui lăsa. A ! adesea te am, bine cuvîntat,

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(3)

MIZERIILE LONDREI

A treia zi se imbarcă la Havre, ajunse la Liverpool și dupe alte trei zile se afla plutind pe drumul spre Calcuta.

Mac Allan află din toate aceste deslușiri numai ceea ce știa și lord Vellinster el însuși; puțin lucru în realitate. Amicizia lui pentru tînară fata se schimbase repede și profund într'un amor arzător, și lenny părea, fără a cere să se apere, aproape a lunea pe același povârniș. Ea mărturisise chiar pe jumătate, fără să bage de seamă, compatriotului său, că nu era fericită în otelul bătrînului ei bine-făcător.

— Acum că te ved lângă mine, zicea într'o zi lui Mac Allan, mi se pare că nu mai am nimic de dorit, că n'am părăsit casa părintească. Respir și trăesc fiind-că simt că am lângă mine o inimă care mă iubește, o voință care va ști să mă apere la nevoie. Și un fulger a cărui însemnare inexplicabilă, trecu prin ochii mei negri ai profesoarei.

— Scumpa mea lenny ! respunse tînarul luându-i mînele, oare de departe sau de aproape, nu poți să te bizui în mine, în devotamentul, în....

Mac Allan se oprî. Acest amor pe

care era să l' arate în toată întînderea lui, pe care abia și l' mărturisise lui însuși, îl va înțelege oare prietena sa din copilărie ? Și dacă îl va înțelege, va voi ea să l' împărtășească ?

— Da, Edvard, reluă lenny, știu căt imi ești de devotat, căt mă iubești. Dar n'ai să stai într'una la Paris; ai să pleci, ai să te duci unde te chiamă astăzi gusturile și voința d-tale, unde te vor chema mai lărziu datoriele d-tale de om și interesul viitorului d-tale. O ! căt aș vrea să pot a tu te mai părăsi !

Aceste cuvinte cari puteau să pară tot o dată cele mai nevinovate, precum și cele mai cutezătoare din lume, înflăcărau, iritau, amorul lănarului irlandez.

— Zi un cuvînt, lenny, respunse el de o dată, ascultînd de o primă mișcare a cărei vioiciune n'o putu stăpîni, zi un cuvînt și vom veți tot d'auna, toi d'auna împreună.

Cu un farmec nespuse care ascundea cea mai vicleană dibacie, lănară fata privi pe Mac Allan, zîmbînd trist;

— Ce cuvînt vrei să rostesc, Edvard ? murmuă ea.

Scene de felul acesta se înlămplau în fie-care zi. Mac Allan simțea că pasiunea sa creștea și cuprîndea gradat toată ființa lui; mai cu seamă că primele sale bănuiele îl trecuse și i se părea că un amor, tot atât de arzător ca și al său, se aprindea cu încetul în inima tinerei fete.

— Iși poate da ea seamă de ce se petrece în dînsa ? se întreba el. Urătul ce simte ea la lordul Vellinster, frica ce are

soare la masa la care luau parte din înlămplare Mac Allan precum și miss Orația.

Ienny turna ceaiul, după doriința bătrînului care o lăsa cu bună voință să împlinească astă delicată însărcinare.

— Bună veste ! amicii mei, strigă nobilul lord după ce citi scrisoarea o-drastei lui.

Și plecându-se spre nepoata sa, pe fruntea căruia depuse o veselă sărutare :

— Tatăl tîu se întoarce, copila mea. N'a putut să se hotărască la o despărțire atît de lungă ca ceea ce fixase mai întâi și dupe o săptămână cel mult îl vom vedea aci.

Miss Orația, o copilă încântătoare, începu a bate din mîinile cele mici.

Mac Allan, din partea lui, află astă veste cu o poliție apropiată de indiferență, ca nu putea să aibă nici o influență asupra vieții lui pe cât i se părea. Dar văzînd bucuria bunului și a copiilor, se crezu dator a-i felicita de fericirea care strălucea pe fața lor, tot miund filosoficește o felie de pâine cu unt în ceașca lui de ceai.

Cât despre lenny, fiind-că ședea în dărătul celor doi bărbați, putu să ascundă mișcarea cea vie care o sgudui, când auzi de întoarcerea lui Sir Patrice, precum și paloarea subită care acoperi obrazii săi.

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”
 Tiragiu 5.000 de fol
ANUNCIURI SI RECLAME
 Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
 Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

adesea m'am rugat pentru tine... ca Satan am plîns raiul perdut.

Ma liniștit, ascultam cu curiositate cuvintele acestei stranie femei a cărei mizerie sufletească era mai de plîns de cât cea materială.

Ea ca și cum ar fi răspuns la întrebările ce-mi faceam tu mine, relua suspinînd:

— Vom rămănea tot d'auna o enigmă, pentru noi înșine chiar. Nimeni nu va explica vre-odată tainele inimii noastre. Te am stimat de la început, te am venerat apoi, te am avut în tot d'auna ca un om superior, dar... dar tu te am iubit nici odată, și-o spun acum căci cred că nu-ți mai pasă, nu-i așa?

— Vanitatea mea nu te poate ierta nici acum, răspunsei cu un jumătate suris.

— Când mai luat eram tineri amândoi dar te găsiți prea cumpătat, erați bun, erați generos, dar nu și pasionat și apoi m'îubeați prea mult.

Ingratitudinea este firea noastră ne place să sfîșiem inimile în care dormim. Afară de asta aveam un fel de ciudă asupra d-tale din cauza superiorității ce-ți simțeam.

Într-o zi îmi fu urît, viața noastră liniștită, regulată, mă apăsa, începui să asculte pe acela... a cărui nume nu-ți voi spune dinaintea d-tale.

El îmi șoptea că sunt o victimă, că m'î pierd viața, că un filosof rece ca d-ța nu mă poate înțelege, că mă voi vedea cu o floare ce stă vecinic sub un cer fără soare, eu, care sunt făcută pentru a străluci în lume. Toate aceste erau un calcul, era ruinat și îi trebuia o avere, îi fu ușor să seducă pe o neoroadă provincială; și apoi ce femei nu cade prin vanitate?

— De ce nu-ți lași atunci, când sufletul, mintea d-tale să ridice în contra lui.

— Dar inima mi e cu el! Ț-am spus că un lanț fatal mă leagă de el, un lanț pe care-l blestem dar nu-l pot rupe; acest amor se ține de sufletul meu ca o măduvă de corpul omului...

Sunt într-o prăpastie, știu, aș vrea să es, aș putea poate, ceva nelînvins mă ține pe loc... Și afară de asta, strigă ea încreșindu-se mai mult pe obraz, ar fi prea fericit de ar scăpa de mine, căci el nu mă iubește, îi sunt o sarcină, și tocmai de acea rămân, ca să-l necăjesc... Trebuie să-mi plătesc tot ce mi-a făcut.

Când va veni noaptea palid și des-nădăjduit, să mă vadă în fața lui, urâtă, posomorâtă, dojenitoare ca re-mușcarea; și-l arăt pe copilul nostru lip-siți de toate din cauza vicierii lui, să-l dau visurii de ucigaș, să-l fac să se chinuiască cum mă chinuesc și eu!

— Și în sfârșit ce vrei de la mine o întrebai dupe o tăcere.

— Am venit de o lună în București ca să-și încerce și am norocul; astă-seară și joacă ultimile parole. Dacă va perde... știți ce se poate întâmpla... leșisem desperată să rog pe un prieten al său să vegheze asupra sa și mă întorceam când te-am întâlnit. Mi-am zis îndată că generos cum ești mă pot adresa la d-ta... că vei consimți să ne scapi... Ai milă de noi!

— De el, de copilul lui! strigai eu.

— Nu! de o mamă care te roagă în genunchii!

A doua zi de dimineață trimisei suma necesară. Dar ea nu slujii la nimic. Jucătorii de cărți prea pripit în desperarea lui se împușcaseră. Nenorocita lui complice nu-l supravețu.

Avea dreptate ea. inima femeii va rămănea tot d'a una o taină nepătrunsă.

Adan
Nasla

TELEGRAME DIN STREINATATE

Berlin, 20 Iulie. — Ziarul „Kreuzzeitung” publică din Londra o analiză ce s'a făcut notei engleze trimisă la Petersburg, relativ la chestiunea Batumiului. Această notă n'ar avea nici de cum caracterul unui protest. Cu toate că cabinetul englez accentuează că nu împărtășește părerea rusească, cum că art. 59 al tratatului de la Berlin, nu impune Rusiei o obligațiune formală și că suprimarea porto-francului n'ar fi interesând și străinătatea; totuși nota, cabinetului englez termină numai cu declarațiunea că nu va viola tratatul de la Berlin inadmisibil, fără a conchide la cererea d'a se restabili porto-franco.

Marsilia, 20 Iulie. — Demonstrațiunile au continuat și astăzi seară. Pe la ceasurile 9 mai multe mii de persoane s'au adunat în str. Noailles, în fața redacțiunii ziarului „Le Petit Parisien”.

„Soleil du midi”. Mai mulți tineri aruncând plesnitori și rachete în localul redacțiunii care au dat loc la detunătură se răspândise șomotul că s'ar fi întrebuițat și revolvere. Abia pe la orele 12 gendarmeria și poliția, au putut restabili ordinea pe străzile Noailles și Canbière. Lumea retrăgându-se, a luat direcțiunea către tipografia ziarului „Gazette du Midi” și „Soleil du Midi”, cu scop d'a pătrunde înăuntru. Agenții poștați la ministerul justiției ajutați și de lucrătorii tipografiei abia au putut respinge. Câți-va agenți au lovit publicul cu sabia.

Au fost răniți câte-va persoane private, vro trei agenți polițieniști și vro câți-va tipografi. S'au arestat 19 persoane.

Autoritățile și poliția au ocupat străzile până pe la 2 1/2.

Belgrad, 20 Iulie. — Citirea rapor-

tului comisiunii pentru escluderea deputaților a produs în Scaunica o mare desordine. Opozițiunea a protestat și fără a depune jurământul obișnuit, a părăsit în corpore sala adunării. Abia mai târziu, făcându-se oare-și care liniște și dupe stăruința câtor-va deputați influenți, opoziția s'a reintors în sală și depunând jurământul, seditința și a putut lua mersul obișnuit.

Berlin, 20 Iulie. — Toate ziarele Vieneze accentuează marea valoare politică a întrevederii principelui de Bismarck cu contele Kalnoky. Audiența de curând a contelui Kalnoky la împăratul Franz Josef, și dă acestei întrevederi, o mai mare valoare.

Nota englezească trimisă la Petersburg ar conține și pasagiul acesta: într'un caz anumit și Engliera se va obliga de obligațiunile tratatului de la Berlin și va căuta să urmeze numai interesele proprii.

Constantinopol, 20 Iulie. — Plecarea comisarilor turcești pentru revizuirea Statutului Rumeliot de răsărit a fost din nou amînată. Causa se zice că ar fi oare-cari instrucțiuni, asupra cărora Poarta nu s'ar fi decis încă bine.

Constantinopol, 20 Iulie. — Negocierile pentru o convențiune comercială cu România, n'au ajuns la nici un rezultat, d. Sturza ministrul de instrucție a plecat dar fără să fi făcut vro ispravă.

PRIVILEGIU IN DETRIMENTUL LEGEI

Ne aducem cu toți aminte aminte cum corpurile Legiuitoare în luna lui Mai a. c. au încuviințat o reducere la Căile ferate de 25—50 la sută vizitatorilor de stațiuni Balneare din țară, aceasta în scop de a încurajarea exploatarea și dezvoltarea apelor minerale din țară. — Cu destulă părere de rău, vedem cum apare în Monitorul oficial No. 73 din 4/16 Iulie a. c. un Regulament făcut într'un Consiliu de miniștri prin care se spune anume bailed la care vizitatorii se bucură de această reducere și aceste bailed sunt numai în număr de cinci; apoi nu, al cinci bailed avem noi în țară? se ne fuchipuiam că s'a perdut din vedere: dar nu este numai una singură, ci este mai multe și mă miră foarte mult cum poate fi scăpată din vedere, cum de exemplu bailed Balta-Alba, care sunt bailed destul de vechi și cu o reputație destul de stabilită. — Sunt sigur că chiar unii din membrii familiilor acelor care a întocmit acel Regulament, datorește sănătatea și chiar viața acestor bailed.

Nu înțeleg pentru ce se privilegiază unele bailed, pe când Legea votată de corpurile Legiuitoare spune destul de lămurit, că se bucură de beneficiul reducțiunii Căilor ferate, toate bailed din țară, oare Balta-Alba și celelalte bailed nu sunt în țară?

Constantin C. Anastasiu.

1886 Iulie 8, Balta-Alba.

STIRI MARUNTE

Aflăm că Prefectura poliției Capitalei ar fi renunțat la urmărirea asasinatului Nicolae.

Cel din urmă comisar ce se găsește în cercetare a fost chemat la București.

D. N. Manolescu, Primarul Capitalei a plecat azi dimineață la Sinaia.

D. general Fălcioianu, șeful marelui stat major, a plecat azi dimineață la Craiova.

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”
 (46)

FORTUNE DU BOISGOBEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Îndată ce patronul atelierului îi plăti lucrul, Rose Verdiere plecă foarte tristă.

Ea văzu acum partea rea a situațiunii sale, la care nu se gândise la început. Ce s'ar zice despre ea când s'ar afla cum trăește acum? Și nu se va putea să nu se aște, mai curînd sau mai târziu, E destul pentru aceasta, ca pentru o comandă grabnică patronul să trimită s'o caute la vechiul ei locuință din turnul de la nord. Aceasta s'a întâmplat dese-ori, și se va întâmpla de sigur, pentru că nu mai e! se încrede dințea oare-cari lucrări dificile.

Inchipuirea ei se aprindea lesne și ea începui să se întrebe dacă n'ar face mai bine să părăsească casa ospitalieră din strada Cassette, și să locuească, ca multe altele, o mansardă pe care o va mobila cum va putea. Ea avea acum

vreme să caute o mansardă și spera că va convinge pe Meriadec pentru ce ea trebuie să-l părăsească.

La acestea se gândea pe când mergea în lungul grăiiului turnului Saint-Jacques. Ea intră mașinalmente acolo și pentru a se gândi mai bine se așeză pe o bancă la umbra turnului.

Acesta era un loc care îi plăcea și tot d'auna se odihnea aci când eșea din magazinul din strada Rivoli. Câte odată ea sta aci ore întregi lucrînd câte-o broderie și nimeni nu o deranja în această onestă ocupațiune.

Dar zilele succed fără să semene. Grădina avea aspectul său obișnuit puțin mai animat ca de obicei, pentru că era un timp superb.

Vechiul turn al dispărutei biserici Saint-Jacques se înălța masiv și sombru în mijlocul unui coș cu flori; locuitorii cartierului veniseră în mare număr să salute aparițiunea verdeții.

Doilete, guvernantele și câți-va soldați ocupau băncile. Familii întregi burghize stău pe scaune făcînd rînduri. Ronduri. Bande de copii alergau veseli prin alce legăndu-se de călugării cari locuiau în turn și cari mâncau pâinea ce ei le arunca în belșug.

Din locul ce ea își alesese, Rose avea sub ochi acest vesel tablou și ea era la adăpostul vîntului și indiscrețiilor.

Partea de jos a turnului avea patru fațade, separate una de alta prin coloane de piatră a caror scosături for-

mau patru compartimente deosebite. Tînăra copilă avea scaunul lipit de una din aceste fațade și căzuse profund pe gânduri.

Ea învidiea fericirea acestor mume și lipsa de ori-ce grije a acestor copile ce se jucau prin grădină.

Și ea o dată se juca asemenea într-o grădină—acea din dosul bisericii Notre-Dame—și și zicea că aceste fericite timpuri nu se va mai întoarce nici o dată.

Ea era condamnată a nu cunoaște nici o dată bucuriile maternității de oare-ce nu voia să se mărite. Daubrac nu putea să și ea de nevestă o simplă uvrieră. Daubrac era singurul om pe care ea dorea a-l avea ca bărbat, dar ea era foarte rezonabilă și înțelegea că această dorință nu se va putea realiza.

Ea suspina vîzînd grizele cari se plimbau prin grădina avînd la braț pe amanții lor. De sigur ea nu dorea să fie ca ele și soarta lor nu o tenta; dar îi pareea rău, că D-zeu a făcut o alt-fel de cât aceste nebune. Ele nu erau de loc mîndre, inima lor batea pentru cel d'întîi băiat frumusei și ele profilau de tineretea lor fără a se mai preocupa de tristețile timpuri ce vor veni cu etatea.

Nu depindea de cât de Ingerul clopotniței ca să le imite, ca să și taie aripile ce o ducea către un ideal pe care nu-l va atinge nici-odată, ca să și limiteze dorințele și să se mulțumească

D. G. Vernescu a plecat azi la moșia sa.

D. Inspector general dr. Theodor, care a inspectat ieri ambulanța rurală de la Fierbinți s'a întors în Capitală.

D. Alexandru Moruzi, administrator la Dobrogea, s'a împăcat cu d. Stănescu Prefectul de Tulcea, și s'a reintors la postul său.

Consiliul sanitar superior al armatei s'a întrunit azi sub președinția d-lui Inspector general Dr. Theodor.

Măine seară d-na și d.Gr. Manolescu vor da o reprezentare la Sinaia în castelul Peles.

D. N. Manolescu, Primarul Capitalei, care a fost primit azi de M. S. Regele la Sinaia, se întoarce astăzi seară în Capitală.

D. Radu Mihal s'a întors de la Gostesti.

ULTIME INFORMATI

Se șoptește multe în privința nedererii d-lui Ion Brătianu în streinătate. Versiunea cea mai acreditată este următoarea: Primul-ministru s'ar fi informat prin ministrul nostru de la Berlin dacă ar putea face o vizită Principelui de Bismarck la Kissingen Răspunsul a fost negativ și atunci d. Brătianu a renunțat la călătoria sa.

Tot o dată s'a propus ca Regele să se însărcineze cu misiunea pe care d. Brătianu nu o va putea îndeplini, adică d'a obține de la guvernul german o modificare a convențiunii consulare. Acesta era scopul proiectatei călătorii regale. Dar nu e încă nimic sigur.

Aflăm că la 15 August va sosi la Sinaia Prințul Carol unul din nepoții M. S. Regelui. Prințul Ferdinand nu poate veni făcînd parte din garda împăratului care va lua parte la manevre.

D. prefect al poliției a fost chemat azi de d. I. Brătianu la aparatul telegrafic unde a stat foarte mult.

Consiliul de miniștri care era să se întrunească ieri la Sinaia, s'a amînat pe luni.

Primarul Capitalei, constatînd că la biserici nu se observă oare-cari dispozițiuni de stare civilă, a dat ordonanțe prin care invită ca acele dispozițiuni să se observe pe viitor, căci va fi silit să aplice legea.

Consiliul comunal s'a adunat din nou azi continuînd discuția contestațiunilor asupra listele electorale.

Lucrările consiliului comunal au

ost împărțite în moduri următor de d. primar:

D. Bibicescu, partea financiară,
 D. St. Petrescu, acsisele,
 D. Gr. Cerkez, lucrările mari ale capitalei.

D. Dobrovici, partea tehnică.
 D. Taciu, administrator,
 D. Dănescu, poliția comunală și oficial stări civile.

D. I. Ghica, ministrul la Londra, a obținut un concediu pentru a merge la băi în sudul Franței.

ULTIMA ORA

Paris, 22 Iulie.—D. Paul Bert, resident general al Franței la Tonkin, a trimis o depeșă în care constată că domnește o perfectă liniște în această țară.

Incidentele întâmplăte la graniță, de patru luni încoace, au costat viața a vro o cincispre-zecce oameni numai.

Viena, 22 Iulie.—Se asigură că Arhiducele Carol-Ludovic și Arhiducesa Maria-Teresa, pentru a răspunde la o invitare a împăratului și a împărătesei Rusiei, vor pleca în cursul săptămănei viitoare la Peterhoff, unde se găsește țarul actualmente.

Roma, 22 Iulie. — Holera a scăzut mult la Brindisi și în împrejurimi.

BIBLIOGRAFIE

Domnu doctor Emil Max, vechi profesor și medic primar, a publicat zilele acestea o foarte interesantă broșura care tratează despre *Letetia cea mai rațională și cea mai eficace în contra obeșității, slabiciunii și îngrăderii circulațiunii pulmonare*, cu o tabelă de analiză cantitativă a alimentelor celor mai usitate. Această broșură compusă după teoriile moderne ale științei medicale fiind menită a aduce reale servicii persoanelor ce suferă de menționatele maladii, o recomandăm cu insistență suferinzilor.

DOCTORU LEONTE

S'A MUTAT
 No. 12 bis, Calea Plevnei No. 12 bis.
 peste drum de vechea pocninta

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU

Strada Lipscani, No. 45 bis

Bucuresti, 10/22 Iulie

VALORI	Scadenta cuponelor	Term. lib. curs mediu
FONDURI DE STAT ROMAN		
Renta rom. per. 1875	5 0/0 1 Ap 1 Oc	93
Renta rom. amortis.	5 0/0 1 Ap 1 Oc	97 1/2
Renta rom. (sur. con)	6 0/0 1 Mai 1 No	88 1/4
Oblig. de stat C. F. R.	6 0/0 1 Ian 1 Iul	—
Idem idem	5 0/0 Idem	—
Imprum. Stern 1864	7 0/0 1 Mar 1 Sep	—
Impr. Openheim 1868	8 0/0 1 Ian 1 Iul	15.5
IMPRUMUTURI DE ORASE		
Impr. oras Bucuresti	5 0/0 1 Ian 1 Iul	76
Idem idem din 1884	5 0/0 1 Mai 1 No	—
Impr. or. Buz. primelozit.	20	33.50
VALORI DIVERSE		
Credit Fonciar Rural	7 0/0 1 Ian 1 Iul	102 3/4
Idem Idem	5 0/0 Idem	86 1/2
Cred. Fon. Ur. din 1878	7 0/0 Idem	99 1/2
Idem idem	6 0/0 Idem	91
Idem idem	5 0/0 Idem	82 1/2
Cred. Fonc. Ur. din las 15 0/0	10pm	—
Obl. Cas. pens. fr.	300. 10 1 Mai 1 No	214

scaunului său lovindu-se de zid și nisipul trosnind sub picioarele sale.

Din acest loc el putea privi întreaga piață; își aprinse o țigară, al cărui fum l-a descoperit, dacă el ar fi dorit să fie ascuns, dar el părea că nu se preocupă de vecina sa, probabil pentru că nu o observase.

Pentru ce Rose era neliniștită de acest personaj? Nici ea singură nu știea. Ea nu'l cunoștea și el n'avea nimic extraordinar. Dar adese-ori se întâmpla impresiuni verificate și inexplicabile cari sunt veritabile presimțiminte. Femeilor nervoase li se întâmplă adesea acestea și în oare-care circumstanțe ele ghicesc de se petrece la distanță și prevăd ceea ce se va întâmpla. Rose avea presimțirea ca acest om trebuie să fi fost amestecat în afacerea din turnuri și că el a dat întâlnire în grădina vre-uniu care a jucat asemenea vr'un rol în această întuneceată afacere.

Ea își reaminti că în ajun a fost spionat d. de Saint-Briac și ea se gândea că toți aparatori lui Sacha trebuie să fie înconjurați de inimici misterioși care li supraveghează în umbră.

(Va urma)

